

lingen, og at det staaer til ham under selve Underhandlingen at meddele disse Oplysninger og gjøre det klart for Enhver, at naar de gaae ud over dette, saa træde de over paa Umulighedens Gebeet og spørge om, hvad han besidder eller kan erhverve sig mere, end han kan bringe ud af den Gaard, som han skal købe, og som skal føde ham. Derfom den hele Underhandling forestodes af Indenrigsministeren, Ansigt til Ansigt, for hvem det ikke, som den ærede Justitsminister sagde, er en Pligt at see især paa Stiftelsernes Tary, men for hvem det derimod er en Pligt efter hans hele Stilling at paasee Almeenhedens Tary i Landbovæsenet, at paasee, om jeg saa maa sige, Landbrugsvæsenets Mulighed for at ernære Befolkningen — det er Indenrigsministerens Pligt — derfom de Vedkommende, siger jeg, kunde forhandle denne Sag Ansigt til Ansigt med Indenrigsministeren eller under hans specielle Tilsyn, og en saadan Taxation da kunde komme frem eller den Priisfastsættelse, som det ærede Medlem (Eillsch) talte om, saa skulde jeg ikke have Noget derimod; men den ærede Justitsminister er kommen meget for langt ind paa at billige høist ubillige Fordringer, udgaaede fra Privates Interesser, mange Gange i de offentlige Stiftelsers Navn, til at man kan have den samme Formenting om ham, og derfor er han og vi bedre tjente med, at andre Personligheder blive studte ind imellem, og det er det, § 8 gjør. Det er heldigt, at Ministeren Intet har imod § 8, og derfor vil jeg haabe, at vi kunne komme til at holde fast ved den.

Vi komme nu til § 1, til hvilken der foreligger et Forslag af det ærede Medlem (Eillsch), om hvilket jeg strax skal sige, at det har en meget god Mening, og jeg vil ogsaa indrømme en meget god Form, hvori en god Mening er udtalt, med Undtagelse af det ene Punkt, hvorover der er forlangt særlig Afstemning, og som jeg meget vil tilråade at tage bort; naar Paragraphens Slutning der-

ved bliver mindre heldig redigeret, vil der i saa Henseende kunne foretages en Redactionsforandring til næste Behandling. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrad) har allerede angivet, hvad jeg troer, den ærede Forslagsstiller selv vil indrømme, at Lovens Titel da maatte forandres, thi det kan ikke være hans Mening, at alle nuværende offentlige Stiftelser ere indbefattede herunder, men det maa være hans Mening, at de Stiftelser, der her ere opregnede, ere de, der for Øieblikket skulle behandles efter den Lovs Regler, der kommer frem, hvad enten disse nu ere mere eller mindre overeensstemmende med det ærede Medlems Ønsker. Grunden, hvorfor jeg imidlertid ikke kan stemme for dette Forslag, men holder det for betydelig mindre godt end Udvalgets Forslag, er den, at der ved dette sidste gives Ministeriet Leilighed til at behandle alle offentlige Stiftelser efter Loven; der er Trang til, at ogsaa de andre offentlige Stiftelser blive behandlet paa samme Maade som de i Endringsforslaget nævnte, men det er ikke absolut nødvendigt, at det skal see strax, eftersom der kan være særlige Hensyn, der gjøre, at man ønsker at vente i længere Tid, inden man strider dertil, og det vil efter Lovforslaget staae til Ministeriet at inddrage dem under Loven, naarsomhelst det vil. Der er vist noget ganske Sandt i, hvad den ærede Rigsdagsmand har bemærket, at det var mindre heldigt, naar Affattelsen af den Forandring, som af Udvalget er foreslaet til Slutningen af § 1, kunde forhindre Kongen fra at tage en Beslutning tilbage, som han engang havde taget med Hensyn til en saadan Stiftelse; naar Kongen eller Ministeriet med Kongens Indvilligelse kom til den Erkendelse, at der var tilbageholdt fra Afsløsning en offentlig Stiftelse, for hvilken det dog vilde være mere passende og nyttigt at afløse end ikke at afløse, saa vilde det jo være langt bedre, naar Sagen kunde omgjøres.